

te wezen. Een aanwijzing, zelfs een sterke aanwijzing, is daarom nog geen bewijs.

Eere dus aan het Bossche Hof, dat vrij spreken durfde omdat *het bewijs* ontbrak. De onkreukbaarheid der Nederlandsche Rechtspraak, die van geen „prestige kwestie” wil weten, is weer glansrijk gehandhaafd. Evenals in de Giessen-Nieuwkerk zaak, toen allerlei gesuggereerde, althans kromme, getuigenverklaringen ten gevolge hadden dat een paar arme kerels vier jaren in de strafgevangenis zaten voor een moord dien zij, zooals later bleek, niet konden hebben gepleegd. Ook toen heeft het Hof te Amsterdam het Recht weer onschendbaar hoog geheven.

Hulde ook aan Mr. Kokosky, hij heeft zijn cliënt verdedigd op een wijze die eerbied afdwingt. Met een inzet van zijn geheele persoon, een passie, een teasniteit, een toewijding als vocht hij voor zijn eigen leven. Bij de voorlezing van het arrest was Kokosky nauwelijks zijn ontroering meer meester, deze zaak was een stuk van zijn leven geworden.

Wanneer men 't arrest van 't Bossche Hof leest en de motiveering nagaat, dan bemerkt men dat deze zeer zorgvuldig is gesteld. Er is met de goudschaal van 't Recht gewogen.

Hoe gelukkig is het volk van Nederland dat door Gods goedheid een onkreukbare rechtspraak bezit.

DE BADER

Hij voelde met zijn heele lichaam : lucht !
 En 't drong naar 't water dat verkoelend lokte
 En waar hij 't waadde om zijn beenen klokte
 En hem terneder dwong en als een vrucht,
 Die van een boom ploft, duiken liet en drijven.
 Hij werd een boot bemand met een gezicht.
 En zee en aarde en de lichtverblijven
 Des hemels twistten om dit aangezicht.

En hij verstrakte om door het schuim te boren.
 En als hij scherp onder de branding schoot,
 Dook hij naar boven brandende en rood.
 Een oogwenk ging de wereld hem verloren.
 Toen lag, diep ademend, hij in het zachte
 Zonwarme zand te rillen en hij lachte.

WILLEM DE MÉRODE